

Türkiye'nin İran Politikası 2008

Kemal İnat*

İran'da Safevi iktidarının kurulduğu 1502 yılından itibaren karşılıklı düşmanlığı meslek edinmiş, birbirinin canına okumak için varını-yoğunu ortaya koymuş, korkunç savaflara tutuşmuş, barış zamanlarında da birbirinin kuyusunu kazmış, yirminci yüzyılda Batılıların şemsiyesi altında ittifak kurarken de birbirine şüpheyle bakmış, İran İslam Devrimi'nden sonra da karşılıklı güvensizlikten kurtulamamış olan Türkiye ve İran, son yıllarda şeytanın bacağını kırıp güven bunalımını aşmaya ve menfaatlerini tevhit etmeye başladı. Bundan sonra yol birlik ve beraberlik yoludur. İkili ilişkilerde yaşanan ufak-tefek sıkıntılar bu gerçeği asla gölgeleyemez.¹

Yeni Şafak yazarı Hakan Albayrak'ın, İran Cumhurbaşkanı Ahmedinejad'ın Ağustos 2008'deki Türkiye ziyareti esnasında yazdığı bu satırlar, Türkiye-İran ilişkilerinin tarih boyunca seyrini ve son dönemde ulaşılmış olduğu düzeyi çok isabetli bir şekilde anlatmaktadır. Türkiye son yıllarda izlemiş olduğu "komşularla sıfır problem" ve "karşılıklı bağımlılık yoluyla barış ve refahın artırılması" eksenli dış politikasının bir yansıması olarak, İran'la ilişkilerini çatışmacı düzlemden işbirliği düzlemine çekmeyi başarmıştır. 2008 yılı da bu çerçevede yeni adımların atıldığı ve önceki yıllarda kararlaştırılan işbirliği projelerinin olgunlaştırıldığı bir yıl olarak kendini göstermiştir.

Bu işbirliğinin, önceki yıllarda olduğu gibi, özellikle güvenlik ve ekonomi alanlarında yoğunlaştığı görülmüştür. İki ülkenin PKK/PJAK terörüne

* Doç. Dr., Sakarya Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü